

**Sigsgaard:** Sagen om H-H-linjen er en sag om kapitalstærke privatinteresser, der har sat deres vilje igennem på trods af offentlige interesser og har trukket offentlige myndigheder rundt ved næsen, og nu sidder Helsingør by, de offentlige myndigheder, tilbage med smerten. Arbejdet er standset, og der er efter mit skøn tale om en noget ulden sag, som jeg derfor har spurgt ministeren, om han vil undersøge nærmere. Jeg kan her kun nævne et par af de punkter, som der kunne være anledning til at undersøge nærmere.

Arbejdet blev iværksat i juli måned sidste år på basis af en kontrakt, som, vistnok også i juli, blev godkendt af ministeriet, men den kontrakt, ministeriet godkendte, er ikke længere gældende, der er affattet en ny kontrakt, som var væsentlig ringere end den første; den er vedtaget af byrådet og senere sendt til ministeriet til godkendelse, og den blev også godkendt af ministeriet, vistnok i august-september. Og så kunne man sige, at det for så vidt var i orden, men denne anden kontrakt er, så vidt jeg har fået oplyst, senere ændret og forringet uden ministeriets viden, og den er i øvrigt først underskrevet af borgmesteren den 3. november 1967, da arbejdet havde været i gang i hele 4 måneder.

Det andet spørgsmål, som der er grund til at fremhæve — der er mange, men jeg kan kun nå de to her — er spørgsmålet om garantisummen. Det var fastsat i kontrakten, at der skulle stilles en garantisum på 8 mill. kr. til eventuel rådighed for Helsingør kommune. Denne garantisum blev ikke stillet til rådighed i tide. Arbejdet blev påbegyndt, uden at det var sket, og i øvrigt gav kommunen gang på gang selskabet udsættelse med indbetalingen af garantisummen, og garantisummen kom stadig væk ikke. Men den var altså fastsat til 8 mill. kr., så kommunen i givet fald enten kunne fuldføre eller retablere anlægget. Den er af byrådet, eller måske kun af magistraten, godkendt nedskrevet med værdien af udført arbejde; det udførte arbejde er jo et passiv, hvis havnen senere skal reableres, men alligevel har byrådet altså truffet denne beslutning. Endelig opgiver byrådet på et tidspunkt den i kontrakten krævede garanti på 8 mill. kr. og godkender en tom garanti.

Bl. a. på denne baggrund er det, jeg har

spurgt ministeren, om han ikke finder anledning til at iværksætte en undersøgelse af hele denne sag og meddele offentligheden resultatet af undersøgelsen.

**Indenrigsministeren (Poul Sørensen):** Jeg kan besvare den del af det stillede spørgsmål, som hører under indenrigsministeriet, idet en del af det, spørgeren fremhævede her, ikke sorterer under indenrigsministeriet, men under ministeriet for offentlige arbejder; havne hører under ministeriet for offentlige arbejder, ikke under indenrigsministeriet. Men en del af spørgsmålet vil jeg som sagt gerne forsøge at besvare; det er spørgsmålet om sagens behandling i Helsingør byråd.

Der har været en drøftelse i Helsingør byråd om denne sag, og det hævdes fra et byrådsmedlems side, at man ikke har iagttaget de formelle forhold i sagen. Denne klage har vi modtaget, og vi har derefter sendt den til udtalelse i byrådet og venter byrådets svar tilbage; når det foreligger, vil jeg være i stand til at bidrage til oplysning om denne side af sagen, medens den øvrige del af sagen om selve havnen, og hvad dertil knytter sig, ikke sorterer under indenrigsministeriet.

**Sigsgaard:** Ja, jeg var jo klar over, at en del af denne sag ikke vedrører indenrigsministeriet, men ministeriet for offentlige arbejder, og dette agter jeg at vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Jeg vil spørge indenrigsministeren, om det dog ikke er sådan, at indenrigsministeriet er tilsynsmyndighed for kommunen; det indbefatter vel også et vist tilsyn med, at kommunens økonomiske dispositioner er forsvarelige, og det synes jeg nok der kan sættes et spørgsmålstejn ved i denne sag. Derfor skal jeg altså stadig henstille til ministeren, at der iværksættes en sådan undersøgelse, og at man, hvis det ikke skulle sortere under indenrigsministeriet, da inden for regeringen selv bliver klar over, hvem det egentlig sorterer under, sådan at der på den ene eller den anden måde bliver reageret, og sådan at der kommer en undersøgelse i gang.

**Indenrigsministeren (Poul Sørensen):** Jeg kan besvare spørgerens henstilling med, at de danske kommuner jo har en selvstændig